

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΙΔ' Ματθαίου 2/09/2018

(Ματθ. κβ'2-14)

Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ· Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς ἐκκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθειν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπόλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εὔρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὔρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου, καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφίμωθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνους· δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Απόδοση στη νεοελληνική

Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιώθηκε μ' ἓναν ἄνθρωπο βασιλιά, ὁ ὁποῖος ἔκανε γάμους στο γιο του. Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους του νὰ καλέσουν τοὺς καλεσμένους στοὺς γάμους, ἀλλὰ δὲν ἤθελαν νὰ ἔρθουν. Πάλιν ἀπέστειλε ἄλλους δούλους λέγοντας: "Πεῖτε στοὺς καλεσμένους: Ἰδοὺ, ἔχω ετοιμάσει τὸ γεῦμα μου, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ θρεφτάρια εἶναι σφαγμένα καὶ εἶναι ὅλα ἔτοιμα. ἔλατε στοὺς γάμους". Ἐκεῖνοι ἀμέλησαν καὶ ἐφυγαν, ὁ ἓνας στο δικό του ἀγρό, ὁ ἄλλος στο ἐμπόριό του. Καὶ οἱ υπόλοιποι, ἀφοῦ συνέλαβαν τοὺς δούλους του, τοὺς κακομεταχειρίστηκαν καὶ τοὺς σκότωσαν. Τότε ὁ βασιλιάς ὀργίστηκε καὶ, ἀφοῦ ἔστειλε τὰ στρατεύματά του, ἐξολόθρευσε τοὺς φονιάδες ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν τοὺς ἔκαψε. Τότε λέει στοὺς δούλους του: "Ὁ γάμος βέβαια εἶναι ἔτοιμος, ἀλλὰ οἱ καλεσμένοι δὲν ἦταν ἄξιοι. Πηγαίνετε, λοιπόν, στις διακλαδώσεις τῶν ὁδῶν καὶ ὅσους βρεῖτε καλέστε τοὺς στοὺς γάμους." Καὶ ἀφοῦ ἐξήλθαν οἱ δούλοι ἐκεῖνοι στοὺς δρόμους, σύναξαν ὅλους ὅσους βρήκαν, κακοὺς καὶ καλοὺς. Καὶ γέμισε ὁ γάμος ἀπὸ ἐκείνους ποὺ κάθονταν, γιὰ νὰ φάνε. Ὅταν εἰσῆλθε ὁμοίως ὁ βασιλιάς, γιὰ νὰ δεῖ ἐκείνους ποὺ κάθονταν, γιὰ νὰ φάνε, εἶδε ἐκεῖ ἓναν ἄνθρωπο ποὺ δὲν ἦταν ντυμένος με ἔνδυμα γάμου, καὶ του λέει: "Σύντροφε, πῶς εἰσῆλθες ἐδῶ μὴ ἔχοντας ἔνδυμα γάμου"; Ἐκεῖνος ἀποστομώθηκε. Τότε ὁ βασιλιάς εἶπε στοὺς διακόνους: "Δέστε τοὺς πόδια καὶ χεῖρα καὶ πετάξτε τὸν ἐξῶ στο σκότος τὸ ἐξώτερο" – ἐκεῖ θὰ εἶναι τὸ κλάμα καὶ τὸ τρίξιμο τῶν δοντιῶν. Γιατί πολλοὶ εἶναι κλητοί, ἀλλὰ λίγοι ἐκλεκτοί

Ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς 2/09/2018

Προς Κορινθίους Β' ἐπιστολή Παύλου (α'21 – β'4)

Ἀδελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δούς τὸν ἄρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε. Ἐκρίνα δὲ ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἦν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, ἐκεῖνος ποὺ μᾶς στερεώνει μαζί μ' ἐσᾶς εἰς τὸν Χριστὸν καὶ μᾶς ἔχρισε, εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἐσφράγισε καὶ ἔδωκε εἰς τίς καρδιές μας τὸ Πνεῦμα σὰν ἄρραβῶνα. Ἐπικαλοῦμαι μάρτυρά μου τὸν Θεόν, ὅτι διὰ νὰ μὴ σᾶς λυπήσω δὲν ἦλθα ἀκόμη εἰς τὴν Κόρινθον. Ὅχι διότι θέλομεν νὰ σᾶς ξουσιάζωμεν σὲ ζητήματα τῆς πίστεώς σας, ἀλλὰ εἵμεθα συνεργάται τῆς χαρᾶς σας, διότι στέκεσθε σταθεροὶ εἰς τὴν πίστιν. Ἀπεφάσισα νὰ μὴ σᾶς κάνω καὶ ἄλλην δυσάρεστην ἐπίσκεψιν. Ἐὰν ἐγὼ σᾶς λυπῶ, τότε ποιὸς μοῦ προξενεῖ χαρὰν παρὰ ἐκεῖνος ποὺ τὸν κάνω νὰ λυπᾶται; Καὶ σᾶς ἔγραψα ἀκριβῶς αὐτό, ὥστε, ὅταν ἔλθω, νὰ μὴ λυπηθῶ ἀπὸ ἐκείνους, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἔπρεπε νὰ χαίρω, διότι ἔχω παποῖθησιν δι' ὅλους σας ὅτι ἡ χαρὰ μου εἶναι καὶ χαρὰ ὅλων σας. Σᾶς ἔγραψα ἀπὸ μεγάλην θλίψιν καὶ στενοχωρίαν τῆς καρδιάς, μὲ πολλὰ δάκρυα, ὅχι διὰ νὰ λυπηθῆτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσετε τὴν ὑπερβολικὴν ἀγάπην ποὺ ἔχω γιὰ σᾶς.